

találtunk, amelyek között rheinzaberni terra sigillata és házi kerámiatöredékek fordultak elő. A dűlőút É-i oldalán kevesebb római, viszont több kelta kerámiatöredék hevert a dombvonulaton.

Mészárszék-dűlő: A lelőhely a Szilből Páli felé vezető műút bal oldalán található Sziltől 500 m-re, az első dűlőút mentén. Mintegy 50×50 m-es területen népvándorlás kori cserepeket gyűjtöttünk. A Mészárszék-dűlő lelőhelyről korábban római kori téglasírok kerültek elő, ez a lelőhely azonban nem lokalizálható pontosan, nem tudjuk, hogy az általunk megvizsgált területtel azonos-e.

NAGY ANDREA – MOLNÁR ATTILA

356. Szilvásvárad, Kelemen-széke

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) B, A, Kö

2002-ben Bíró Péter régészhallgató az erődített telep területén egy késő bronzkori arany hajfonatkarikát talált. 2004 őszén egy szélvihar a Kelemen-széke északi oldalán, az egykori telep teraszain az erdő egy részét letarolta. A területen a kidőlt fák gyökerei között Bíró Péter fém- és kerámiatárgyak töredékeire bukkant. Az azóta eltelt időszakban a telep több pontján illegális fémkereső tevékenység nyomai mutatkoztak.

Az ELTE Régészettudományi Intézete által indított kutatómunka elsődleges célja az aranyelet környezetének valamint a szélvihar által megbolygatott területnek az átvizsgálása volt. Tervbe vettük még a kincskeresők által veszélyeztetett felületek átkutatását is.

2006. május–november folyamán három alkalommal két napot, egy alkalommal pedig egy napot kutattunk a lelőhely hat különböző helyszínén. Minden alkalommal 6 fémkereső műszer állt a rendelkezésünkre. Egy esetben egy 2×2 m-es mérőkeretet alkalmaztunk fémtárgyak keresésére.

A 2002-ben talált aranykarika környezetében (Kukucsó-cseres) hasonló leletekre nem bukkantunk. A terület az itt gyűjthető sok kerámia-, őrlőkő- és patics-töredék tanúsága alapján intenzíven lakott lehetett a késő bronzkor idején. Ezt erősítette meg az itt talált bronz tárgy-töredékek nagy száma is. Bronzöntecsek, egy rombusz átmetszetű karperec és sarlópenge töredékek utaltak a területen a fémhasználat jelentős voltára.

A szélvihar által letarolt terület (Kelemen-széke-tető ÉNy-i oldala) teraszain viszonylag kevés fémtárgyat találtunk, noha a kidőlt fák gyökerei által kiforgatott gödrökben itt is sok kerámia- és patics-töredék árulkodott a terület egykori betelepültségéről. Néhány bronztűtöredéken és öntecsen kívül más fémtárgy itt nem került elő. Átvizsgáltuk még a Csontos-tető környékét, a Kelemen-széke-tetőt, a Bácsó-bükki fenyvest valamint a Bácsó-kő-tető környezetét, ahol illegális fémkeresők bolygatásainak nyomát észleltük.

Legérdekesebb leleteink a Bácsó-kő-tető környékéhez kötődnek. A tető DK-i oldalában egy teraszokkal tagolt hegyoldalon az egyik terasz alatti rézsűben egy késő bronzkorban elrejtett, bolygatatlan ékszeregyüttest

találtunk és dokumentáltunk. A kövekkel körbe rakott kincs két egymásba dugott spirálkarperecből, a karperecek belsejébe helyezett apró bronzékszerekből valamint egy borostyángombból és egy borostyángöngyből állt. A kincslelet fölött húzódó hegyháton egy vízimadarat ábrázoló, kiváló minőségű bronzöntvény került elő.

Műszeres kutatásaink során az erődített telep területén a késő bronzkori tárgyakon kívül egy késő avar, öntött bronz szíjvéget és középkori nyílhegyeket is találtunk.

Minden egyes előkerült tárgy koordinátáit GPS segítségével rögzítettük. A kis bronztárgyak szóródása alapján jól kirajzolódnak a település azon részei, amelyeket a késő bronzkorban intenzív fémhasználat jellemzett.

Munkatársak: Rezi Botond, Váczi Gábor régészek; Bacskai István, Dankó Szabolcs, Sándor Lajos technikusok; Bíró Péter, Bodnár Csaba, Füzesi András, Kalli András, Paár Ferenc, Szilágyi Márton, Tóth-Farkas Márton régészhallgatók.

SZABÓ GÁBOR

357. Szombathely, Ferences templom mellett

(Vas megye) Kö

2006. augusztus 7–9. között leletmentést végeztünk a lelőhelyen folyó földmunkáknál. Közműárokban középkori építményre utaló nyomokat fedeztünk fel a templomtól Ny-ra, a templom ÉNy-i támpillére mellett. A 14. századi templom Ny-i falára közel merőlegesen téglafal futott, középkori habarccsal, mely tövében kb. 70 cm mélységben a téglás járószint is mutatkozott. A templom É-i oldalán a toronytól Ny-ra, a vaskerítésen belül, a teljesen amorf árokban 60 cm mélységben kiszedett fal nyomára bukkantunk. Ugyan nem volt módunk ráásni és meghatározni a formáját, a korábbi feltételezésünknek – mely szerint ezen a helyen rotunda állt – az adott jelenség nem mond ellent, sőt inkább megerősíteni látszik azt.

Munkatársak: Kelbert Krisztina, Balogh Beáta régésztechnikusok és Derdák Ferenc geodéta.

P. HAJMÁSI ERIKA

358. Szombathely, Homok utca 7.

(Vas megye) Ró

2006. szeptember 5-én helyszíni szemlét végeztünk a telken (Hrsz.: 4650/2) be nem jelentett földmunkák ellenőrzésére. A telek egy domboldalon van, tőle D-re van a római színház és a Bagolyvár. Utóbbiban véli a kutatás azonosítani Savaria vízellátásának tározóját, ahol a Sé-Dozmat-Bucusu-Kőszeg-Rohonczi-hegység felől bejövő vizet tárolták. Az épület DNy-i alapozási sarokpontján a domb metszetében 2 helyen tudtuk megfigyelni a kiszedett vízvezeték nyomait, lenyomatát és terrazzojának törmelékeit. Az udvaron egy helyen kb. 1–1,5 m³-nyi csatári követ tároltak, amiről kérdésünkre kiderült, hogy a vízvezeték kiszedéséből deponálták.